

Uncanny State Notion of Acceptance

איל גבר

5 ספטמבר – 18 אוקטובר 2019
גלריה אלון שגב
רחוב המנוע 7, תל-אביב

רקדן האתר
רקדן האויר
רקדן האש
רקדן הסנקו
רקדן הסמץ
רקדן המים

Uncanny State: Notion of Acceptance היא תערוכה חדשה של האמן איל גבר (Eyal Gever). היא מציגה שישה דימויים מטפיזיים של תנועה אנושית, בביצוע הרקדנית והכוראוגרפית הבינלאומית שרון אייל (Sharon Eyal), למוסיקה של הפסנתרנית והמלחינה רוזי שאן (Rosey Chan)

הדימויים חוקרים, כל אחד בדרכו, את היחסים הדינמיים, המורכבים, המתקיימים בין האדם, הטבע והטכנולוגיה. טשטוש הגבולות בין ריקוד לאמנות חזותית מאפשר לאמן לערפל גם את הגבולות בין האורגני לסינטטי. הוא תוהה בדרך זו על הזהות האנושית-ביולוגית, על סף כניסה לעידן של בינה מלאכותית ותודעה דיגיטלית. המין האנושי נע במהירות רבה קדימה והחידושים הביוטכנולוגיים מברשים אולי על זן חדש של אדם ביוני, קיברנטי. הפיסול הדיגיטלי יוצר חוויה מטלטלת עבור הצופה ששב דרכה אל כור מחצבתו, אל יסודות הקיום שלו. הרקדנים נותנים ביטוי לכל אחד מששת יסודות הטבע:

מים
אש
אוויר
אדמה
אתר
תנועה

התמונות נעות במרחב מפוקסל וברזולוציה נמוכה יחסית על מסך LED. המציאות הרוויה שבה אנחנו חיים והרזולוציה הגבוהה שמעצבת אותה, עומדות בניגוד לסימולציות המתוחכמות שדווקא משמיטות את הפרטים הקטנים. איל גבר עושה בחירה מודעת במדיה בסיסית. היא מאפשרת להסיר הפרעות ויזואליות בכדי להתמקד בתנועה עצמה, בצורות, בצבעים ובצלליות. הדיספוזיציה הזאת מאפשרת לצופה לחצות את הגבולות הוויזואליים ולגעת במחוזות הרגש.

ניתן לזהות את הרקדנים על-פי הצורה המופשטת שהם לובשים. הגוף המטאפיזי הופך לישות חסרת גוף, א-מינית, חופשיה מכל סממן של הבעה, באופן שמזכיר את הציור המפורסם "הריקוד" של מטיס (Matisse), שבו הצייר המפורסם יוצק את הגוף לתוך תבניות של צורות גאומטריות. איל גבר מזקק את הריקוד לתצורתו הטהורה. הריקוד מדגיש את הנוזליות של הקיום, של התנועה, של המיניות, של היסודות, ולבסוף גם של הקשר המתעצם בין האדם, הטבע והמכונה.

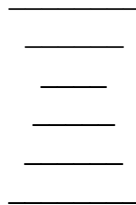

הרעיון להפשיט את הגוף ליסודות ממנו הוא מורכב, משתקף מתוך ההדמיה הדיגיטלית. הגוף הרוקד מוצג באמצעות הדמיית חלקיקים תלת-ממדית של ששת היסודות הכימיים המרכיבים את כלל המולקולות הביולוגיות על פני כדור הארץ, והוא מציף אל התודעה את חומרי היסוד שמהם כולנו עשויים:

חנקן
פחמן
גפרית
חמצן
מימן
זרחן

הגוף הרוקד נמשך תחת שטפי אנרגיה תמידית של התגבשות והתפרקות, התפשטות והצטמקות, התגברות והחלשות, יצירה וחורבן. האנרגיה הזאת מעצבת את הקונפליקטים הפנימיים של הזהות האנושית. המצב הבינארי משקף את חוסר היציבות בעולמנו. תחושת חוסר היציבות מתעצמת בזכות המתח שנוצר בין מוסיקה קלאסית ויזואליות העתידנית, והיא מעצבת במידה רבה את המפגש של הצופה עם העבר שלו כמו גם עם מה שצופן לו העתיד.

ככל שתנועת הרקדן איטית, צלליתו מתבהרת. ככל שהיא דינמית, כך הגוף מתפורר במהירות לחלקיו. הגוף המטפיזי של הרקדן מצוי פסע מהתפרקות, מהעלמות לתוך חלל האוויר, בדומה לגורלם של זנים אחרים על סף היכחדות מעולמינו. הגוף הרוקד הוא לא דבר מובן מאיליו, הוא מאפשר לנו להתבונן בקיומנו ובעתידנו. איל גבר מזמין אותנו להתעמת עם כל מה שמתקבל היום על הדעת, ומעודד אותנו לעצור, להתבונן ולחשוב על תבניות הריקוד שאותו אנחנו רוקדים, הלא הוא ריקוד חיינו.

Uncanny State: Notion of Acceptance היא תוצר שנים של מחקר וחשיפה בין לאומית. כל ריקוד פותח וגובש במשך למעלה משנה. במהלכה, האמן ניתח את האינפורמציה שהתקבלה מתוך תיעוד הביצוע של הרקדנית שרון אייל. המחקר התמקד בחלוקת האנרגיה, בייצוגה הדיגיטלי, בוויברציות ובדימויים המטפיזיים, כפי שהם באים לכדי ביטוי במרחב הווירטואלי ובמציאות.

ריקוד המים הוא היצירה הראשונה של האמן איל גבר מתוך סדרת יצירות ה*רקדנים המטפיזיים*. היא הוצגה לראשונה בשנת 2015 ב-*PROJECTION BIENNIAL | LICHTSICHT 5*, על-ידי האוצר המוביל פטר וויבל (Peter Weibel), מנהל מרכז ZKM לאמנות ומדיה. מוקדם יותר השנה, איל גבר התבקש על-ידי עריית תל-אביב להפיק שוב בתלת-ממד את ריקוד המים וזאת במסגרת אירועי האירוויזיון. איל גבר הקרין את היצירה על מסך של מי-ים מעשה ידי אדם, שהוצב על חוף ימה של תל-אביב לעיני אלפי האורחים שנכחו באירוע או שצפו בו מבתיים בכל קצוות תבל. ריקוד המים הוצג לאחרונה גם בכיכר "הבימה".

דבר האוצרות נכתב על-ידי נטשה גרטלר ותורגם לעברית על-ידי טל סלע.